

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ευχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ἀκόμῃ σώζονται τὰ ἐχθρικά πτώματα εἰς Ῥάχον· ἀκόμῃ ἀχνίζουσι τὰ αἵματα τῶν ἐκεῖ διαφθαρέντων ἀπίστων, καὶ ἰδοὺ ἄλλα νέα πτώματα, καὶ νέα αἵματα, καὶ διάλυσίς ἐχθρικοῦ δυνατοῦ στρατεύματος εἰς Δίστομον. Ἡ μία μάχη διαδέχεται τὴν ἄλλην εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ νίκη στεφανώνει εἰς ὅλας τοὺς ἀγωνιζομένους Ἕλληνας. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν Καραϊσκάκη, καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ λαμπρῶς ἀγωνιζομένους στρατηγοὺς καὶ στρατιώτας!

Ὁ Ὀμέρ-πασσας Καρυστινὸς, καὶ ἄλλοι ἀρχηγοὶ ἐκινήσαν πανστρατιᾷ εἰς Δίστομον· ἀλλὰ τριακόντι μόνον Ἕλληνες ἦσαν ἱκανοὶ εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν κατὰ τὴν πρώτην ὁρμὴν. Ἐπρόφθασαν ἔπειτα ἐκ Σαλόνων καὶ οἱ γενναῖοι τῶν Σουλωτικῶν σωμάτων ἀρχηγοὶ· ἐπρόφθασε καὶ αὐτὸς ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης, καὶ ἔδραμον πανταχόθεν Ἑλληνικὰ στρατεύματα, καὶ ἐντὸς ὀλίγων τινῶν ἡμερῶν ὁ ἐχθρὸς εὐρέθῃ διαμιᾷ ἀπατημένος εἰς τοὺς σκοπούς του· ἀλλ' ἐπέμενε δι' ἐντροπῆν, καὶ καθ' ἐκάστην πολεμούμενος, ἕως ὅτου τελευταῖον ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ αἰσχρῶς, ὡς ἐκ τῆς ἐπομένης ἀναφορᾶς τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ γίνεται δῆλον.

Πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος!

Μὲ ἀνέκφραστον χαρὰν, καὶ ἀγαλίαν ψυχῆς σπεύδωμεν νὰ ἀναγγείλωμεν εἰς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν τὴν διάλυσιν τοῦ παρὰ τὸ Δίστομον ἐχθρικοῦ στρατοπέδου.

Περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς νυκτὸς τῆς πέμπτης πρὸς τὴν ἑκτὴν τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐφορμήσαντες οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ἐνέβαλον εἰς αὐτὸ τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον. Οἱ ἐχθροὶ ἐντρομοὶ διὰ τὴν ἀπρὸςδέκτητον ταύτην ἐπίθεσιν, ἐτράπησαν ἀμέσως εἰς αἰσχρὰν φυγὴν, ἀφήσαντες εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ τὸ ὅποιον εἶχον κανόνιον, τὰ πολεμικά, τὰς σκηνάς, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀποσκευὴν, καὶ οἱ Ἕλληνες διώκοντες ἐσφάζον καὶ ἐφόνεον. Ἀ-

γνοοῦμεν εἰσέτι ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν· ἀλλ' ἠμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι εἶναι μέγας. Τοιοῦτοτρόπως διελύθη καὶ διεσκορπίσθη εἰς μίαν ὥραν τόσον ἐχθρικὸν στρατεύμα, τὸ ὅποιον ἐπαπειλεῖ τὸν ὅλεθρον τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος. Ἀς πέμψῃ δόξαν εἰς τὸν Ὑψιστὸν ὅλον τὸ ἔθνος καὶ περὶ αὐτῆς τῆς λαμπρᾶς νίκης.

Δὲν λείπομεν δὲ τώρα ἀπὸ τοῦ νὰ φανερώσωμεν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν ὅτι ἔχομεν ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς Ἑλλάδος καλῶς ἐνδυναμωμένας, καὶ ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἠύξησαν εἰς ὅλην τὴν στερεὰν Ἑλλάδα. Ἡδὴ δὲ δὲν βλέπομεν ἄλλο μέρος ἔχον μεγάλην ἀνάγκην σπουδαίας συνδρομῆς παρὰ τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, καὶ εἵμεθα ἔτοιμοι νὰ δράμωμεν εἰς βοήθειαν τῆς ἀκροπόλεως, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἁγίου Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν εὐχὴν τῆς σεβαστῆς ἡμῶν Διοικήσεως καὶ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, νὰ καταστρέψωμεν καὶ τὸ ὑπὸ τὸν Κιουταχὴν στρατεύμα, καὶ νὰ σώσωμεν τὴν ἀκρόπολιν. Ὅλα τὰ στρατεύματα τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως πνέουσιν ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ Κιουταχῆ· διότι ἐτέλμησε νὰ μολύνῃ τὰ ἱερὰ χῶματα τῶν Ἀθηνῶν, καὶ νὰ βεβηλώσῃ τοὺς τάφους τῶν λαμπρῶν ἡμῶν προγόνων.

Ἐν τοσοῦτῳ μένομεν μὲ τὸ ἀνήκον σέβας

Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ Δίστομον στρατοπέδου

1827 Φεβρουαρίου 7.

Ὁ πατριώτης

Καραϊσκάκης.

Π. Γ. Τρία ἐχθρικά πλοῖα ἤλθον ἐκ Ναυπάκτου εἰς τὴν σκάλαν τῶν Σαλόνων, καὶ ἔκαμαν ἀποδᾶσιν· ἀλλ' ἔδραμον εὐθὺς οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἀποδᾶντας ἐχθρούς. Κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον ἐφονεύθη ὁ ἀνδρείος ἀδελφὸς ἡμῶν Ἀθανάσιος Δράκος.

Ὁ αὐτός.

Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, καθ' ὃν διελύθη τὸ εἰς Δίστομον ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ἀφῆκαν καὶ οἱ ἐν Σαλόνιοις ἐχθροὶ τὸ φρούριον, καὶ ἔφυγαν καὶ αὐτοὶ, καὶ ὁ στρατηγὸς Ν. Πανοριᾶς ἐμβῆκεν εἰς αὐτὸ, καὶ ἰδοὺ ἡ περὶ τούτου ἀναφορὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ.

Πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος!

Σπειδόμεν πάλιν νὰ γενῶμεν ἀγαθὸν ἄγγελος πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν, καὶ νὰ φανερώσωμεν εἰς αὐτὴν, ὅτι οἱ ἐν Σαλῶνις ἐχθροὶ στενοχωρούμενοι πανταχόθεν, καὶ μὴ ἐλπίζοντές ποθεν βοήθειαν, ἀφῆκαν τὸ φρούριον, καὶ ἔφυγαν· οἱ δὲ ἡμέτεροι ἔδραμον εὐθὺς κατόπιν αὐτῶν, καὶ ἐφόνευσαν ὅχι ὀλίγους ἐξ αὐτῶν. Ὁ στρατηγὸς Ν Πανερίας ἐμβήκεν εἰς τὸ φρούριον. Ἐφίγαν προσέτι καὶ οἱ ἀποδάντες εἰς τὴν σκάλαν τῶν Σαλῶνων Τούρκοι. Καὶ δίδομεν πάλιν τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν, ὅτι ὅλη ἡ στερεὰ Ἑλλὰς ἐμμενεν ἐλευθέρα, διὰ τῆς παντοδυναμίας τοῦ ἁγίου Θεοῦ. Τώρα δὲν μένει ἄλλο εἰμὴ νὰ ἀποδιώξωμεν καὶ τὸν ἀλαζόνα Κιουταχὴν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τῆς Ἀττικῆς χωμάτων, καὶ εἰς πέντε ἢ ἑξ ἡμέρας προφθάνομεν μεθ' ὅλων τῶν ἐδῶ στρατευμάτων τῆς σεβαστῆς ἡμῶν Διοικήσεως, διὰ νὰ χύσωμεν καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματος ἡμῶν εἰς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν.

Σεβαστὴ Διοίκησις! ὁ Θεὸς ἀπετύφλωσε τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ πατρίδος, καὶ ὅπου ἡμεῖς παρουσιαζόμεθα, φεύγουσιν αὐτοὶ, καὶ ὅπου ἐτέλμησαν ἡ ἀντισταθῶσιν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα, ἐνίκηθησαν καὶ διεφθάρησαν.

Μένομεν κ.τ.λ.

Ἐκ Διστόμου 1827 Φεβρουαρίου 8.

Ὁ πατριώτης
Καραϊσκάκης.

Διὰ τὰς εὐτυχίας ταύτας ἐδοξολογήσαμεν κατὰ τὴν ἰδ' τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς τὸν ὑψιστον Θεόν, καὶ ὡμολογήσαμεν πρὸς αὐτὸν χάριτας ὑπὲρ ὧν ἀπολαύομεν ἀγαθῶν. Ἐξ αὐτοῦ ἐλπίζομεν καὶ τὴν ταχίστην κατατρόπωσιν τοῦ Κιουταχῆ, καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ἀμήν!

— Κατὰ τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς τούτου περὶ τὴν ἐξδόμην ὥραν ἐκβάντες ὀλίγοι τινὲς Ἕλληνες ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ κατὰ τὸν Πειραιᾶ στρατοπέδου ἀκροβολίσθησαν πρὸς τοὺς ἐχθρούς. Τὸ πρᾶγμα προέβη μακρύτερον, καὶ οὕτως ἐνεπλέχθησαν πολλοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ὅστις διήρκεσεν ἕως ἑσπέρας. Ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν περισσότεροι τῶν ἑκατὸν, καὶ ἐπληρώθησαν πολλοὶ, καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν δύο, καὶ ἐπιπρὶς ἐπληρώθησαν, καὶ αὐτοὶ ἀβλαβῶς. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν στρατιωτῶν εἶναι πολὺς, καὶ ἀνυπομόνως προσμένουσι τὴν εὐκαιρίαν, νὰ κινηθῶσι σπουδαιότερον κατὰ τῶν πολιορκητῶν τῆς ἀκροπόλεως.

Εἰς ἐφημερίδα τινὰ Ἀγγλικὴν ἀναγινώσκομεν τὰ ἀκόλουθα ἐκ Λοιδίνου ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου:

• Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου βεβαιώνουσιν, ὅτι ὅλαι αἱ χριστιανικαὶ δυνάμεις συνεργοῦσι καθ' ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους εἰς τὸ νὰ τελειώσωσι τὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱματοῦδ' ἀγῶνα· καὶ αὕτη ἡ Αὐστρία

φαίνεται τῶρα ὅτι συμπράττει εἰς τοῦτο μετὰ τῶν συμμάχων τῆς, καὶ ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς ἀρχίζει πλέον νὰ ἐλπίζει, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει παύσει ἢ εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱματοχυσία, καὶ τὰ πράγματα θέλουσι συμβιβασθῆ εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οἱ Ἕλληνες θέλουσιν ἔχει τακτικὴν διοίκησιν, καὶ ἡ Πόρτα θέλει λαμβάνει μόνον βεβαίαν τινα πληρωμὴν κατ' ἔτος.

• Ὅλα τὰ ἀπὸ Πέρα (εἰς Κωνσταντινούπολιν) ἐμπορικὰ γράμματα λέγουσιν ὅτι αἱ συνθήκαι αὗται ἐπιδεσφύθησαν εἰς τὸν ρεῖς-ἐφέντην, ὅστις δὲν τὰς ἀπέβαλε μετ' ὀργῆς, ὡς πρότερον· ἀλλ' ὑπεσχέθη ὅτι θέλει δώσει εἰς αὐτὰς ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν.

• Ὁ σατράπης τῆς Αἰγύπτου δὲν θέλει ἔχει τὴν ἀδειαν, νὰ κάμῃ νέαν ἐκστρατείαν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ Κύριος Κανίγγης, μανθάνων ὅτι ἐστάλησαν ἐξ Ἀγγλίας ὅπλα καὶ πολεμεφθρία εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐμπόδισε τὴν μετακόμισιν παντὸς εἶδους πραγμάτων ὑπὸ σημαίαν Ἀγγλικὴν· διότι ἡ ἀδεια αὕτη ἐδοθήθησε πάλιν τὰς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐχθρικὰς ἐκστρατείας τῶν Μωαμεταῶν.

— Ὁ Ἀνατολικὸς Θεατὴς λέγει, Ἀριθ. 170, Φεβρουαρίου 16, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου, ὅτι «Οἱ γραμματεῖς τῆς Ῥωσικῆς πρεσβείας ἔφθασαν ἐδῶ σήμερον. Ἡ αὐτοῦ ἐνδοξότης ὁ πρέσβυς θέλει φθάσει αὐριον (*). Ἡ Πόρτα τῷ ἐτοιμάζει λαμπρὰν ὑποδοχὴν.

• Αἱ πραγματεῖαι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐξακολουθοῦνται μετὰ δραστηριότητος. Τίποτε δὲν εἶναι γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν περὶ τῶν ὁμολογιῶν τῆς συνθήκης· ἀλλὰ φαίνεται σχεδὸν βέβαιον, τοῦλάχιστον τοιαύτη κοινὴ φήμη εἶναι, ὅτι δὲν θέλει τελειώσει τίποτε χωρὶς τῆς συμπράξεως τοῦ Κυρίου Ῥιβαπιέρρου.»

• Δύο πλοῖα Γαλλικὰ ἐναυλώθησαν παρὰ τοῦ μεγάλου τελῶνου Σουλεϊμάν-αγα, διὰ νὰ μεταφέρωσιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τοὺς ἀκολουθοῦς αὐτοῦ, τῶν ὁπεῖων ὁ ἀριθμὸς θέλει ὑπερβῇ τοὺς τριακοσίους. Τὰ πλοῖα ταῦτα θέλουσιν συνοδευθῆ παρὰ τῆς φρεγάτας Γαλαθέας.

Διὰ τῶν ἐσχάτως ἐξεληθόντων ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐλάβομεν καὶ τὸ ἀκόλουθον λογιῶριον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκδίδομεν μετὰ χαρᾶς.

Γενναῖοι ὑπέρμαχοι τῆς ἀκροπόλεως!

Ἀρκετὸν ἤδη χρόνον ὁ ἄνομος Κιουταχῆς ἐμόλυνε τὸ ἔδαφος τῆς ἱερᾶς καὶ κλασικῆς ἡμῶν γῆς, καὶ ἀπανθήσας ἀπὸ τὴν ἀκλόνητον σταθερότητα, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐμπνεύουν τὰ κολοσσαῖα καὶ ἄρστα λείψανα τῶν ἐνδοξῶν προπατόρων μας, πνέει τὰ λοίσθια, ὡς θῆριον πληγωμένον καιρίως, καὶ πᾶσχει νὰ φέρῃ μετὰ τῆς πτώσιν του τὸν ὀλεθρὸν μας, φανταζόμενος ἡμᾶς κατωτέρους τῶν Μεσολογγιτῶν· ἀλλ' ἐμπεσεῖται εἰς λάκκον, ὃν ἐργάζεται· διότι ἔφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ ἀφαι-

(*) Ὁ πρέσβυς ἔφθασε τὴν δωδεκάτην τοῦ μηνὸς.

Ὁ Συντάκτης

μοῦ του. Εἰς μάτην ζητεῖ νὰ κρύψῃ τὴν ἀδυναμίαν του· αὐτὴ ἔγινε γνωστὴ εἰς τοὺς περίξ ἀδελφοὺς μας, οἵτινες δὲν εἶναι ποσῶς ἀμφιβολία, ὅτι ἐτοιμάζουν τὴν ποινὴν τοῦ τολμηροῦ κινήματός του. Σὰς εἶπον, ἀδελφοί μου, δὲν εἶναι κάμμία ἀμφιβολία, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἔξω ὁμογενεῖς μας θέλουν πειθυμοποιηθῆ νὰ μᾶς βοηθήσουν ὥςιν τάχιστα, διὰ νὰ ἀσφαλίσουν, μὲ τὸ ἐπιλείπειον ἐπαναστατήσαν μέρος τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ ταύτην τὴν ἀκρόπολιν. Αὐτῆς μόνῃς ἡ ἐλευθερία ἡμπορεῖ νὰ στεφανώσῃ τὰ ἄθλα μας, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ἀναγκαίαν βαρύτητα εἰς τὰ πράγματά μας. Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις μας ἐπὶ τούτῳ ἦλθεν εἰς Αἴ-φρον, διὰ νὰ ἡμπορῇ ἀμέσως νὰ ἐνεργῇ τὴν βοήθειάν μας, καὶ ὁ καθεὶς ἐξ ἡμῶν πρέπει νὰ ᾖναι πλήρης ὑποσχιστῶν ἐλπίδων, βλέπων τριγύρωθεν του τὴν θάλασσαν, τὰς νήσους, καὶ τὴν στερεάν, ἐλεύθερα ἀπὸ ἐχθρικά στρατεύματα, καὶ ἀκούων, νὰ ἀντηχοῦν τὰ περίξ θοῦνὰ, καὶ ὁ ἴδιος Παρνασσὸς ἀπὸ τὰς λαμπρὰς καὶ σημαντικὰς νίκας τῶν ὁμογενῶν μας. Ἀς σταθώ-μεν λοιπὸν ἀπότῃτοι, καὶ ὁμογνώμονες, διὰ νὰ συμ-πραξώμεν φρονίμως μὲ τοὺς ἔξω ἀδελφοὺς μας εἰς τὸν ἐξολοθρευμὸν τοῦ μιᾶροῦ ἡμῶν ἐχθροῦ.

Γενναῖότατοι ἀρχηγοί! ὁ ζῆλος, ὁ ἐνθουσιασμός, καὶ ἡ μεγαλοψυχία τῶν στρατιωτῶν σας ὑπερβαίνουν πάντα λόγον. Αὐτοὶ δὲν πνέουν ἄλλο παρὰ ἐκδίκη-σιν διὰ τὰ αἵματα, διὰ τὰς κακοπαθείας, καὶ διὰ τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια ἔως τῶρα ὑπέφεραν, καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ριφθῶσιν ὡς λέοντες, διὰ νὰ σπαράξουν τὰ σπλάγχνα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Κιευταχῆ. Ὁδηγήσατε λοιπὸν συνετῶς τὴν εὐτολμίαν των· δείξατε φρόνησιν· φυλάξατε ὁμόνοιαν καὶ μυστικότητα εἰς τὰ κινήματά σας· ἐμψυχώσατε τοὺς στρατιώτας μὲ τὸ παράδειγμά σας· γενῆτε ἴσοι καὶ δίκαιοι εἰς ὅλους, χωρὶς τινος ἐξ-αιρέσεως· ἀνακουφίσατε μὲ ὅσους τρόπους ἔχετε τὰ βάρη των· θεραπεύσατε τὰς πληγὰς των, καὶ θέλετε ἰδεῖ, πῶς ἡ θεία Πρόνοια εὐλογεῖ τοὺς κόπους σας, καὶ πόσον θέλει θαυμάζει ὅλος ὁ κόσμος τὰ κατορ-θώματά σας.

Ἐν ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν, 1827 Ἰανουαρίου 4.

Ὁ συναβλητὴς σας

Δ. Κυριακίδης.

Ἡ ἄνω βουλὴ τῆς Γαλλίας συνήχθη τὴν 19 τοῦ Δεκεμβρίου, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν ἀναφορὰν τῆς εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίας διορισθείσης ἐπιτροπῆς εἰς σύνταξιν τῆς εἰς τὸν λόγον τοῦ βασιλέως ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐκφωνηθέντα ἀποκρίσεως.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ξένων πραγμάτων ἐζήτησε τὴν ἄ-δειαν νὰ ὁμιλήσῃ, καὶ εἶπε τὸν ἀκόλουθον λόγον:

Εὐγενεῖς πάσαι!

Ἡ ἔμπροσθεν ἡμῶν γενησομένη συζήτησις μᾶς ὑποχρεώνει νὰ σὰς κάμωμεν γνωστὴν τὴν ταρινὴν κα-τάστασιν τῶν ἡμετέρων σχέσεων πρὸς τὰ κράτη, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα εἶναι κατ' ἐξαιρέτον συνδε-

μένα πρὸς τὰ τελευταῖα συμβεβηκότα. Τοῦτο τὸ χρέος ἔρχομαι σήμερον νὰ πληρώσω ἔμπροσθεν ὑμῶν.

Ὅταν τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα ἐμβῆκαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἐν ἔτει 1823, ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐζή-τησε καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς Γαλλίας τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι δὲν θέλει γενῆ ὡς πρὸς τὴν Πορτογαλίαν κανὲν πολέμιον κίνημα, καὶ ἐδηλοποίησεν ἑκτοτε ὅτι ἐθεώ-ρει ἑαυτὴν ὑπόχρεων διὰ τῶν προτέρων συθηκῶν εἰς τὸ νὰ δράμῃ εἰς βοήθειαν αὐτῆς τῆς ἐπικρατείας, εἰς ἣν ἠθελε δοκιμάσει κάμμιαν προσβολήν.

Ἐπὶ τῶν τελευταίων ταραχῶν, τῶν εἰς τὴν Πορ-τογαλίαν ἐκραγισῶν, ἐγένετο παρομοία δηλοποίησις παρὰ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ἐκοινοποιή-θη καὶ εἰς τὴν Γαλίαν, καὶ εἰς ὅλας τὰς μεγάλας τῆς ἡπείρου δυνάμεις, καὶ ἐσυμφωνήθη, νὰ μὴν ἐπι-χειρήσῃ τί ποτε κατὰ τῆς Πορτογαλλίας ἡ Ἰσπανία, καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλία πάλιν θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὸ νὰ μὴ κάμῃ ἡ Πορτογαλία κατὰ τῆς Ἰσπανίας κάμ-μیان πολέμιον πράξιν.

Χρεωστούμεν εἰς τὴν ἀλήθειαν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐσλήρωσε τὴν ὁποίαν ἀνεδέχθη ὑπο-χρέωσιν· καὶ ὅτι ὅλαι αἱ δυνάμεις δὲν ἔπαυσαν, τὸ καθ' ἑαυτὰς, ἀπὸ τοῦ νὰ πράττωσιν ἐκ κοιῆς συμ-φωνίας παρὰ τῇ Ἰσπανικῇ αὐλῇ, διὰ νὰ μὴ δώσῃ εἰς τὴν Πορτογαλίαν κάμμιαν ἀφορμὴν εἰς παράπονα.

Πλὴν, ἐν ᾧ ἡ αὐλὴ αὕτη ἐθεοβαίονεν, ὅτι οἱ εἰς Ἰσπανίαν καταφυγόντες Πορτογάλλοι ἀφωπλίσθησαν, καὶ τὰ ὅπλα ἔμελλον νὰ παραδωθῶσιν εἰς τὴν Πορτογαλ-λικὴν κυβέρνησιν· ἐν ᾧ διαταγαὶ ἐξεδόθησαν, διὰ νὰ ἀπομακρυνθῶσι καὶ αὐτοὶ οἱ πρόσφυγες ἐκ τῶν ὁρίων, οὗτοι εἰσέβαλον ἑνοπλοὶ εἰς τὴν Πορτογαλίαν, καὶ ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ἐπιδρομὴ ἦτον συνωδευμένη ἐκ περιστάσεων, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν μένει κάμμία ἀμ-φιβολία ὅτι συνήγγισαν εἰς ταῦτα καὶ ἐξουσίαι τινες Ἰσπανικαὶ, ἐπιφορτισμέναι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν περὶ ἀφωπλίσεως καὶ διασκορπίσεως τῶν προσφύγων εἰς τὰ ἐνδότερα διαταγῶν.

Ἡ Γαλλία, ἥτις ἐπέμενε περισσότερον εἰς τὸ νὰ προλάβῃ πᾶσαν πολέμιον πράξιν ἀπὸ μέρους τῆς Ἰσπα-νίας· ἡ Γαλλία, ἥτις εἶχε περισσότερα δικαιώματα εἰς τὸ νὰ εἰσακουσθῇ ἡ Γαλλία, τῆς ὁποίας ἡ μεσολάθεσις ἔπρεπε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν Πορτογαλ-λίαν καὶ Ἀγγλίαν τὴν περισσοτέραν ἐμπιστοσύνην, ὅτι, ὅσα ὑπεσχέθη ἡ Ἰσπανικὴ αὐλὴ, θέλουσι πληρωθῇ, δὲν ἡμπορεῖ νὰ μείνῃ ἀδιάφορος εἰς συμβεβηκότα, ἐξ ὧν ἀνέκυπτεν ἐναργῶς ἡ ἡ καταφρόνησις τῶν συμ-βουλῶν της, ἡ ἡ ἀδυναμία τοῦ νὰ τὰς ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως ἔπρεπε νὰ φανερῶσιν παρευθὺς τὴν ἀπωδοκιμασίαν της, μετακαλοῦσα ἐκ τοῦ Μαδρίτου τὸν πρέσβυν της.

Ἡ Γαλλία δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀρνήθῃ εἰς τὴν Ἀγ-γλίαν τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς αὐτὴν, ἡ μᾶλ-λον τὸ χρέος, τὸ ὁποῖον ἐπιτίθησιν εἰς αὐτὴν μία μα-κρὰ σειρά συθηκῶν, εἰς τὸ νὰ δράμῃ εἰς βοήθειαν τῆς Πορτογαλλίας· θέλει προσπαθήσῃ κατὰ πάντα δυνατὸν

τρόπον, να ἐμποδίσῃ τὴν ἀνανέωσιν τῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι συγχωροῦσι τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Βρεταννικὴ αὐτὴ μέτρα· δὲν θέλει ἀμελήσει τίποτε, εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μεταξύ Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλλίας ῥῆξιν, καὶ ἤδη ἔκαμεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Μαδρίτου, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἐαυτῆς συμμάχων, κινήματα τὰ ἐπιτηδειότερα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ καὶ λαμβάνει συνεχῶς ἀπὸ τῆς Βρεταννικῆς αὐτῆς δετικωτάτας βεβαιώσεις περὶ τῆς ἐντελοῦς αὐτῆς συμπτύξεως.

« Οὐδὲν τῶν ὅσων ἐγένοντο μέχρι τῶν ἐσχάτως συμβάντων, οὔτε μετὰ ταῦτα, δύναται νὰ πείσῃ τὴν κυβέρνησιν τοῦ βασιλέως, ὅτι αἱ βεβαιώσεις αὗται δὲν εἶναι εἰλικρινεῖς· καὶ οἱ ὑπουργοὶ πάλιν τοῦ βασιλέως ἔχουσι σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ συμβουλευσῶσι τὴν Ἀ. Μ. εἰς τὸ νὰ ἀποποιηθῇ εἰς τὴν Ἰσπανικὴν κυβέρνησιν τὴν ἐαυτοῦ ὑποστήριξιν, ἐὰν ἐκείνη, ἐξ ἰδίας αὐτῆς αἰτίας, ἤθελε φέροι τὴν Πορτογαλίαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβῃ ὡς πρὸς αὐτὴν πολέμιον στάσιν.

« Ἡ Γαλλία δὲν δύναται λοιπὸν νὰ καταστήσῃ εἰς τὸ νὰ ἀποποιηθῇ τὰ καλὰ τῆς εἰρήνης, εἰμὴ ἐκ περιστάσεων κινουμένη, τὰς ὁποίας πρὸς τὸ παρὸν πολὺ ἀπέχομεν ἀπὸ τοῦ νὰ προῖδωμεν· ἡ εἰλικρίνεια καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς δὲν συγχωροῦν εἰς αὐτὴν κατ' οὐδένα τρόπον ἀδίκους καὶ ἐμπαινεῖς πράξεις, αἱ ὁποῖαι συνέβησαν ἐναντίον τῶν ὁποίων ἔδωκε συμβουλῶν καὶ τῶν ὁποίων ἔλαβεν ὑποσχέσεων.

« Ἀκολουθοῦσα οὕτως τοὺς κανόνας τῆς δικαιοσύνης, σεβομένη τὴν πίστιν τῶν συνθηκῶν καὶ τὰ δίκαια τῶν ἄλλων δυνάμεων, θέλει διατηρήσει ἡ Γαλλία τὴν εὐτυχὴν θέσιν τῆς, εἰς τὸ νὰ συντηρήσῃ καὶ τὰ ἴδια αὐτῆς δίκαια, καὶ αὐτὰ προσέτι τῆς Ἰσπανίας, ἐὰν, κατὰ περίστασιν, ἤθελαν πολεμηθῇ ἀδίκως.

« Ἡ Ἀγγλία ἐξῆλθε νικηφόρος ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ αἱματώδους πάλης, τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἐναντίον τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, διότι ὑπεράσπιζε τὰς ἀρχὰς τῆς εὐταξίας καὶ νομιμότητος· τὴν αὐτὴν εὐτυχίαν θέλομεν ἔχει καὶ ἡμεῖς, ἐὰν ποτε καλεσθῶμεν εἰς τὸ ὑπερασπίσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς αὐτὰς ἀρχάς.»

Πρόγραμμα.

Ἐκ τῶν ἀναγκαιοτέρων γνώσεων, ὅσαι δὲν ἔφθασαν μέχρι τοῦδε νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι καὶ ἡ Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἡ γουὴ ἐπιστήμη τοῦ Τίνι τρόπῳ παράγονται, διανέμονται καὶ δαπανῶνται τὰ χρήσιμα εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν.

Ἀν καὶ κατὰ τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις τοῦ ἔθνους δὲν δύναται ἡ ἐπιστήμη αὕτη, δι' ἑλλείψιν ἐντελῶν σχολείων, νὰ κατασταθῇ κοινὸν μάθημα εἰς τοὺς φιλεπιστήμονας νέους, καὶ δι' αὐτῶν νὰ ἐξαπλωθῇ εἰς τὸ ἔθνος ὅλον

ἢ ἐκ ταύτης ὠφέλεια· ἐνόμισα ὅμως ἱκανὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ τὸ κοινὸν ὄρθας περὶ οἰκονομίας γνώσεις, καὶ νὰ μὴν ἀγνοῇ τὰς κυριωτέρας καὶ ἀναγκαιοτέρας τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἀληθείας, ἱκανὰς νὰ τὸ ὀδηγῶσιν ἀσφαλῶς εἰς τὰς βιομηχανικὰς τοῦ ἐπιχειρήσεις, ὥστε νὰ μὴν ἀπατᾶται καθημέραν εἰς πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνάγκη καὶ συμφέρον ταμάλιττα εἰς ἕκαστον νὰ γνωρίζῃ.

Τοῦτο πρὸ ὀλίγου συνέλαβον κατὰ νῦν, καὶ ἐπιτήδευον εἰς τὸν σκοπὸν μου εὑρον τὸ ἀξιόλογον πῶνημα τοῦ Κυρίου Ἰ. Β. Σαῖ (Say), Κατήχησις Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ἐπιγραφόμενον, τὸ ὁποῖον ὁ ἔνδοξος αὗτος οἰκονομολόγος Γάλλος συνέταξε δις, με σκοπὸν νὰ τὸ κάμῃ τελειότερον καὶ ἐν ταύτῳ καταληπτότερον καὶ ἀρμοδιώτερον εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν ὁμογενῶν του. Τόσον δ' εὐστόχως ἐγράφη, ὥστ' εἶναι ἤδη μεταφρασμένον εἰς πολλὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο μετέφρασα μὲ τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, καὶ μέλλω νὰ ἐκδώσω διὰ τοῦ τύπου, εὐελπίς ὅτι θέλει συμβάλλει ὅχι μικρὸν εἰς ἐμφύχυσιν τῆς κατὰ τὴν Ἑλλάδα βιομηχανίας, καὶ εἰς βελτίωσιν τῆς τε μερικῆς καὶ δημοσίου οἰκονομίας.

Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου προσδιορίζεται διὰ τοὺς συνδρομητὰς ἡμισὺν τάλλαρν Ἰσπανικόν· καὶ τὸ μὲν ἐν τέταρτον δίδεται ἀμέσως μὲ τὴν ὑπογραφήν, τὸ δ' ἄλλο τέταρτον, εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ βιβλίου.

Οἱ συνδρομηταὶ δίδουν τὰς ὑπογραφὰς των ἐνταῦθα μὲν παρὰ τῷ ὑπογεγραμμένῳ μεταφραστῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ δὲ, παρὰ τῷ Κυρίῳ Ν. Φλογαίτῃ.

Ἐν Αἰγίνῃ, παρὰ τῷ Κυρίῳ Γ. Καραγιαννοπούλῳ.

Ἐν Ἑρμιόνη, παρὰ τῷ Κυρίῳ Ε.μ. Ἀντωνιάδῃ.

Ἐν Σύρῃ, παρὰ τῷ Κυρίῳ Γ. Πετρίτῃ.

Ἐν Τήνῳ, παρὰ τῷ Κυρίῳ Βαπτιστῇ Δρόσῳ.

Ἡ τύπωσις τοῦ βιβλίου θέλει ἀρχίσει ἅμα συμπληρωθῇ ὁ εἰς τὴν ἐκδοσιν ἱκανὸς ἀριθμὸς συνδρομῶν.

Ἐξ Ὑδρας, 18 Ἰανουαρίου 1827.

Γ. Χρυσίδης.